

ΓΛΥΚΕΙΑ ΕΛΠΙΣ

κανέν τραγούδι κατὰ τὴν ἀνοδὸν μου καὶ ἔβλεπον τὸ σχοινίον, ἐξ οὗ ἐξηρτᾶτο τὸ περιέχον με ὡς ἰχθὺν δίκτυον, συρόμενον πρὸς τὰ ἄνω, ἀλλὰ ποῦ νὰ τελειώσουν τὰ βᾶσανα. Δὲν εἶχον ἀκόμη οὔτε τὸ ἥμισυ τῆς μετεώρου πορείας μου διανύσῃ καὶ τὸ σπουδαιότερον ὅτι ὄσον ἀνηρχόμεν, τοσοῦτο καὶ ὁ κίνδυνος παρίστατο ἀποτροπαιότερος. Εἰ-
 ξεύρετε τί θὰ εἶπῃ νὰ πέσῃ τις ἔστω καὶ ἀπὸ τὸ

ἥμισυ τῆς ἀναβάσεως τῶν Μετεώρων :

Μολονότι δὲν διεκόπτετο ποσῶς ἡ λειτουργία τῆς ἀναβάσεως, μοὶ ἐφάνη ὅτι ὀλόκληρος αἰὼν κόπου, ἀγωνίας καὶ θλίψεως παρήλθον, ἀφότου εἰσῆλθον ἐντὸς τοῦ δικτύου ! Καὶ ἐνῶ ἐξηκολού-
 θουν τὸ οὐράνιον τοῦτο ταξείδιον, ἄνευ τῆς πα-
 ραμικρᾶς συναίσθήσεως τοῦ πρότερον ἐπὶ τῆς
 γῆς βίου μου, «τράπ» ! συγκροοῦμαι μετὰ ἐτέρου